

все притуряли по нѣщо си ново измѣдрено, и така хора-та повече и повече ся учили и петьщявали. Доклѣ нѣмало книгѣ всичко ся приказвало отъ бащѣ на сынѣ и на унуки и минувало изъ уста въ уста. Много поясн хора измрѣли и все така ся прѣдавало бащино и майчино. А колко и каквы познанія ся повлияють отъ хыляды години! Колко ли новы мысли ся родили, загынѣли, и въскрѣснѣли за да загынѣть изново, до кога-то най-сѣтнѣ ся изнамѣри писмо, та зехѣ да ги ловять на хартиѣ!

Всѣдѣ а особено по горящы-ты страны, — дѣто работа-та е по-легка и поминѣкъ-тъ по-лесенѣ, дѣто хора-та не орѣть и не копаѣть, а само пасѣть и вѣдятъ добытъкъ и съ него ся лутать нагорѣ надолѣ по широки пущинацы, — прѣзъ хубави длѣггы ноци хора-та ся вглядвали въ небето, разгледвали звѣзды-ты, шытали ся и гадкали: що ли е, какво ли е слѣнце-то, що ли сѣ и каквы ли сѣ звѣзды-ты и мѣсячина-та, какъ пѣтувать, каква ли е и-колкава ли е земя-та. Нѣ оведнаѣ не могли да налучять и да намѣрять правѣ-тѣ истинѣ. Какво ли не мыслихѣ и невѣрвахѣ испрѣво! Оведнаѣ не могли да ся договѣдятъ за голѣмы-ты Божіи работы, а по-малко-малко сѣгледвали, бѣлѣжили, лучили и намирали, доклѣ проумѣли всичко, що знаѣть сега. А доклѣ да научять всичко, що знаѣть сега, изминѣли ся хыляды години. Защо-то не е лесно да проумѣе чловѣкъ-всичкъ-тѣ Божіѣ мѣдрость на никога нѣма и да постигне да разбере всичко, що-то Господь Богъ е създалъ и нарядилъ.

Отъ това, що-то сѣ испытали и проумѣли учены хора за Божій свѣтъ на ни го прѣдали, азъ искамъ да пораскажѣ нѣщо на тыя, кои-то обычатъ